

Historia, literatura i teologia Nowego Testamentu

Sesja 17: Wprowadzenie do Jana, Wiara, Wino i Jezus jako Bóg

Przez Dr. Ted Hildebrandt

A. Recenzja Johna [00:00-3:25]

Dzień dobry, to sobota przed Wielkanocą i rozmawiamy o Księdze Jana, a podczas naszej ostatniej sesji omawialiśmy osobę Jana, autora lub perspektywę księgi i staraliśmy się pokazać, że Księga Jana jest bardzo hebrajską i bardzo żydowską księgą. Podnosi święta, których nikt inny nie wymienia. Ma nawet święto Chanuki, zwane Świętem Świateł lub Poświęceniem, wymienione w Księdze Jana, którego nikt inny nie wymienia. Autor jest bardzo świadomy topograficznie tego, co się dzieje. Wspomina Betanię po drugiej stronie Jordanu i inne rzeczy, których można by się spodziewać po naocznym świadku. Na przykład wymienia „stało się to o szóstej godzinie” lub „stało się to o dziewiątej godzinie”. Wymienia dokładne godziny, co jest znakiem naocznego świadka i kogoś, kto jest Palestyńczykiem, który jest Żydem. Następnie przeszliśmy przez różne rzeczy, aby pokazać jego szczególną bliskość z Chrystusem. Rozmawialiśmy o uczniu przyjmującym pseudonim, że był „ucznem, którego Jezus kochał”, a ten pseudonim jest jego sposobem przedstawiania siebie. „Uczeń, którego Jezus kochał” to szczególny tytuł. Zauważyliśmy również, że uczeń, którego Jezus kochał, ma bliski związek z Piotrem. Piotr i uczeń poszli na ryby, widzieliśmy w rozdziale 20, że odbył się wyścig i Piotr został wyprzedzony przez ucznia, którego Jezus kochał, więc ten uczeń był blisko Piotra, łowił ryby, Galilei i tego typu rzeczy.

Autor wykazał szczególną bliskość z Chrystusem podczas Ostatniej Wieczerzy. Mówiliśmy o tym, że wydaje się siedzieć bliżej Jezusa niż Piotr, a Piotr, który nigdy nie jest naprawdę nieśmiały, pyta tego ucznia: „Który z nich nas zdradzi?” Więc Piotr przechodzi przez tego ucznia, którego Jezus kochał jako pośrednika.

Zauważamy, że Piotr, Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, byli blisko w wielu, wielu kontekstach, w tym w Getsemani, przy wskrzeszeniu martwej dziewczyny i przy

przemienieniu . Piotr, Jakub i Jan byli wewnętrznym kręgiem trzech. Również na krzyżu Jezus patrzy na swoją matkę i mówi do tego ucznia „to jest twój syn, to jest twoja matka”, a ten uczeń zaopiekował się matką Jezusa. Więc Jezus musiał naprawdę zaufać temu facetowi, że zaopiekuje się swoją matką. Właściwie, jeśli chodzi o bieg, facet jest prawdopodobnie młodszy, ponieważ kiedy zamierzasz poprosić kogoś o zaopiekowanie się twoją matką, będziesz chciał kogoś młodszeo, a nie kogoś starszego. Więc to byłby kolejny argument, który moim zdaniem byłby przeciwko komuś takiemu jak Łazarz.

B. Recenzja Jana: Autorstwo i procedura eliminacji [3:25-7:14]

Piotr i Jan mieli bliskie związki, zauważyliśmy to podczas przemienienia, Ogrodu Getsemani i uzdrowienia. Później w Dziejach Apostolskich również, gdy uzdrawiają kalekę w Dziejach Apostolskich 3, Piotr i Jan są razem, „srebra i złota nie mam”. W Dziejach Apostolskich 3:1 i następnych. Są przed Sanhedrynem w Dziejach Apostolskich 4:19. Więc nawet Dzieje Apostolskie podnoszą, że Piotr i Jan są blisko i są razem, nawet po tym wszystkim. Kiedy Paweł odnosi się do uczniów w Galatów 2, mówi: „Piotr, Jakub i Jan byli trzema filarami”. Kiedy Paweł wybiera wielkich honchos we wczesnym kościele, są to Piotr, Jakub i Jan. Więc spodziewalibyśmy się, że Jan napisze ewangelię i z pewnością był do tego wykwalifikowany. Jakub jest poza obrazem wcześniej, ponieważ Jakub, brat Jana i syn Zebedeusza, zostaje zabity bardzo wcześniej w kościele. Więc Jakub jest poza drogą wcześniej. Autorem Listu Jakuba jest prawdopodobnie brat Jezusa, a nie Jakub, syn Zebedeusza, brata Jana.

Innym sposobem, w jaki możesz to zrobić, jest, pozwól mi zrobić jeszcze jedną rzecz, zanim przejdziemy do procedury eliminacji, ale ktokolwiek napisał tę książkę, wydaje się znać wnętrze myślenia uczniów. W Jana 2:22 jest powiedziane: „Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie jego, co powiedział, i uwierzyli pismom i słowom, które wypowiedział Jezus”. Więc tutaj masz ucznia, którego Jezus kochał, który zapisał zmianę w myśleniu uczniów. Po tym, jak zmartwychwstał, uczniowie to zrozumieli. Więc to trochę tak, jakby wcześniej tego nie zrozumieli, ale potem, gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie pismo i zastanowili się nad tymi rzeczami. To jest

rodzaj wewnętrznego opisu kogoś, kto tam był i kto faktycznie tego doświadczył i opisał zmianę, która nastąpiła po zmartwychwstaniu Jezusa i jak zmartwychwstanie wpłynęło na ich zrozumienie.

Przechodzisz więc przez książkę i pracujesz z tym, co nazywa się procedurą eliminacji, którą opracował Westcott. Zauważysz, że uczniowie, którzy są wymienieni w książce, nie mogą być „ucniem, którego Jezus kochał”, ponieważ on sam określa siebie jako ucznia, którego Jezus kochał. Piotr jest wymieniony w książce, Natanael jest wymieniony w książce i wiele innych osób jest wymienionych w książkach. Nie może to być wątpiacy Tomasz, jest cała rzecz, którą omówimy na ten temat. Łazarz, nawiasem mówiąc, jest wymieniony z imienia w książce. Jeśli poszukasz, gdzie są główni uczniowie? Mamy wymienionych wszystkich tych głównych uczniów: Tomasza, Natanaela, samego Piotra, wymienionych w książce, to kim jest ten uczeń, którego Jezus kochał? Jeśli wyeliminujesz wszystkie osoby wymienione w książce, jest jedna luka lub jeden brak w całej książce i jest to Jan. Uczeń Jan nie jest wymieniony nigdzie w książce. Piotr jest wymieniony, Jan nie. Więc pomyślałbyś, że uczeń, który był w pobliżu Piotra tak dużo, powiedziałaby Piotr, Jakub i Jan. Nie, ta księga nigdy o tym nie mówi, a tak wielu uczniów jest wymienionych, w tym Łazarz, Maria Magdalena, wszyscy ci inni ludzie, których znamy naprawdę dobrze, Nikodem, itd., ale Jan nigdy nie jest wymieniony w księdze. Jeśli wyeliminujesz osoby, które są wymienione w księdze, zostaje nam Jan, który jest głównym kandydatem na autora księgi. Więc zasugerowalibyśmy, że Jan jest autorem księgi Jana poprzez tę procedurę eliminacji i wszystkie te inne szczegóły, które omówiliśmy.

C. Związek między Janem a 1 Listem Jana: 1 J 3:14 i J 5:24 [7:14-11:16]

Teraz chcę też trochę popracować nad dowodami między 1 Listem Jana a Listem Jana. Uczę greki i co roku przechodzimy przez 1 List Jana. Jestem zdumiony: dlaczego omawiam 1 List Jana ze swoimi greckimi studentami? Robię to, ponieważ 1 List Jana jest tym, co nazwałbym łatwą greką. Autor 1 Listu Jana powtarza się w kółko. Używa mniejszego zestawu słownictwa i powtarza je i powtarza, i mówi to samo dwa razy. Raz

powie to pozytywnie, raz negatywnie, ale używa tego samego słownictwa, więc dla studentów pierwszego roku, którzy dopiero zaczynają naukę greki, bardzo łatwo jest przeczytać 1 List Jana ze względu na sposób, w jaki formułuje zdania. Zauważyłem, że są pewne miejsca, w których 1 List Jana i Jan się łączą. Więc chcę pokazać, że ktokolwiek napisał Jana, sugeruję, że napisał 1 List Jana i rzeczywiście w Księdze Objawienia faktycznie wspomniano „1 List Jana”.

Wiem, że niektórzy ludzie wybierają Jana starszego, kimkolwiek on jest, z wczesnego kościoła, ale księga mówi „Jan”. Tradycyjnie Księga Objawienia, szczególnie jest kojarzona z imieniem Jan, tak samo jak Paweł w swoich listach identyfikowałby się, „Ja, Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa”, więc Księga Objawienia, która zawiera te listy do siedmiu kościołów, identyfikuje się jako Jan. Ale to powiązanie między 1 Jana a Janem jest dość interesujące, myślę. Widzisz tutaj w 1 Jana 3:14 jest powiedziane, „Wiemy, że mamy” i zwróć uwagę na słowo „przeszliśmy”. *Metabainw*, „przeszliśmy”. *Meta* oznacza „obok” lub „z”, a *bainw* oznacza „iść”. Więc oznacza „iść z” lub „przeszliśmy”.

Więc przeszliśmy, *metabainw* -ed. Co jest tutaj bardzo interesujące, to słowo *metabainw* jest używane w czasie dokonanym, który jest specjalnym czasem w grece, który jest dość rzadki. Zwykle greka używa czasu teraźniejszego lub aorystu przez ogromną ilość czasu. Ten czas dokonany jest bardzo rzadki. Nie jest naprawdę rzadki, ale dość rzadki w porównaniu do czasu teraźniejszego i aorystu.

Samo to słowo jest rzadko używane w Nowym Testamencie, a jego doskonała forma pojawia się tylko w dwóch miejscach, gdzie „przeszliśmy ze śmierci do życia”. „Przeszliśmy” mówi nam, że jest to czas dokonany – „ze śmierci do życia, ponieważ miłujemy braci”. W Jana 5:24 napisano: „Zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mojego i wierzy w Tego, który mnie posłał, ma życie wieczne. On przeszedł”. To jest ponownie *metabainw* w czasie dokonanym. To jedyne inne miejsce, w którym *metabainw* jest używane w czasie dokonanym w całym Nowym Testamencie. Słowo to jest w każdym razie rzadkie w Nowym Testamencie i to dokładnie pasuje. Ale zauważ, co jest powiedziane: „Przeszedł ze śmierci do życia”. To dokładnie ta sama frazeologia, więc nie tylko otrzymujesz rzadkie słowo *metabainw* w czasie dokonanym, ale także

„przejdzie ze śmierci do życia” i jest to jedyne miejsce w Nowym Testamencie, gdzie pojawia się *metabainw* w czasie dokonanym, a po nim następuje dokładnie ta sama frazeologia od autora, który jest miłośnikiem idiomów i powtarzalności.

D. Związek między Ewangelią Jana a Pierwszym Listem Jana: typowe zwroty i Objawienie

[11:16-16:11]

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam”. Skąd to się wzięło? Pochodzi od Jana. Gdzie Jan tego użył? *Amen, Amen legw humin* . „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam”, i wiesz, że jesteś w Jana. Kiedy widzisz tę kwestię życia do śmierci, to znowu jest to duże idiom, którego używa Jan. Nie ma innego miejsca w Nowym Testamencie, w którym czasownik byłby w czasie dokonanym, a co dopiero po nim następowałoby „od śmierci do życia”, więc to dobry wskaźnik, że ktokolwiek pisze te księgi, jest tu coś wspólnego. Niektórzy powiedzą, że to dlatego, że 1 John, lub nawet John został napisany przez szkołę Johna, więc przyjęli jego frazeologię. To wszystko domysły, wszystko co wiem, to to, że w tych tekstach wydaje się być dokładny odpowiednik, którego nie ma nigdzie indziej, nawet w pobliżu, a jednak są rzadkie i są tam. Ponownie, to wskaźnik Johna. Jedyne dwa miejsca, w których ten czasownik jest używany w ten sposób.

Oto kolejny. W Jana 16:24 napisano: „Proście, a otrzymacie, a radość wasza będzie pełna” — „aby radość wasza była pełna”, mówi. 1 Jana 1:4 napisano: „Piszemy to, aby radość nasza była pełna”. Można znaleźć tę paralelę „aby radość była pełna” między 1 Jana 1:4 a Jana 16:24. Ten sam typ frazeologii ciągle się pojawia i mógłbym wymienić mnóstwo takich paraleli i użycia światła i ciemności. Autor Jana robi to, a autor 1 Jana używa tego samego kontrastu między światłem a ciemnością. Są te ogromne paralele. Inna paralela, która się pojawia, to „narodzenie się z Boga”. Znajduje się ona w Jana 3 u Nikodema i wiemy, że musisz narodzić się na nowo. Jest również używane w 1 Jana 3:9 i 1 Jana 5:1, więc ta idea „narodzenia się z Boga” pojawia się w Jana 3 oraz w 1 Jana 3 i 1 Jana 5. Więc znowu, to nie jest normalna frazeologia, jeśli poszukasz gdzie indziej w Nowym Testamencie, nie znajdziesz tego, szczególnie, znowu, słowa

„narodzenie się z Boga”. Rzadkie, bardzo rzadkie, a jednak pojawia się wielokrotnie w Janie i w 1 Jana. Więc znowu, lubi powtarzać swoją frazeologię, więc spodziewalibyśmy się, że jego list wynika z podobieństw jego ewangelii. Jest wiele, wiele więcej takich, które moglibyśmy przejrzeć i zacytować te powiązania między 1 Jana i Janem. To są jedyne miejsca, w których są używane, w Janie i 1 Jana. To pokazuje, że istnieje jakiś rodzaj związku między tymi dwiema księgami, sugerowałibyśmy tego samego autora. Píše tymi samymi idiomami i tym samym stylem

Jeśli spojrzysz na Księgę Objawienia, wyraźnie identyfikuje się jako autor Jana. W Księdze Objawienia słowo *nikaw* zasadniczo oznacza „przezwyciężyć”. Tak więc w Księdze Objawienia masz kilka wzmianek o listach do kościołów tutaj w rozdziale drugim, wersecie siódmym i wersecie 11. W rozdziale drugim Księgi Objawienia masz to słowo *nikaw*, przezwyciężyć, które jest używane. Masz to samo słowo i nie jest to zbyt częste słowo w Nowym Testamencie, ale masz je powtórzone w Księdze Objawienia, masz je użyte w 1 Jana 2:13 i następnych, a także masz je w Jana 16:33. Ponownie, to łączyłoby Objawienie, to słowo „*nikaw*”, ci zwycięzcy z Objawieniem, z 1 Listem Jana i z Janem; wszystkie trzy używają tego słowa, które nie jest zbyt często używane poza korpusem pism Janowych, więc łączyłoby to Objawienie, Jana i 1 List Jana razem i pokazywałoby jasne zidentyfikowanie Objawienia, że Jan jest tam autorem.

E. Jan jako Osoba: Rybak i Matka Jana [16:11-19:20]

W naszym zapisie tutaj, jest synem Zebedeusza. Zebedeusz był rybakim, a jego synowie, Jakub i Jan, byli rybakami. Jezus wzywa ich nad Jeziorem Galilejskim. Zasadniczo jego matka, i to jest interesujące i dopiero w tym roku to podniosłem. Chcę to trochę podkreślić. Jego ojcem był Zebedeusz i to jest powiedziane o jego matce. Zebedeusz, ojciec Jakuba i Jana, Zebedeusz tak naprawdę nie pojawia się nigdzie w Piśmie Świętym poza tym, że Jakub i Jan byli synami Zebedeusza, ale matka wydaje się nalegać na Jezusa. Wiele kobiet, to jest Mateusz 27:56, „Wiele kobiet było tam [pod krzyżem]. Szły one za Jezusem z Galilei, aby mu służyć. Wśród nich były Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Józefa, i matka synów Zebedeusza”. Ta kobieta była

powiązana z Marią Magdaleną i Marią, matką Jakuba i Józefa, prawdopodobnie była matką Jezusa, Marią, i jest jedną z trzech kobiet wymienionych przy krzyżu Chrystusa jako pochodzących z Galilei. Inne fragmenty mówią, że kobiety z Galilei wspierały Jezusa w jego posłudze. Być może bogata rodzina z Galilei, rodzina rybaków, matka schodzi i podąża za Jezusem. Myślę, że to rzuca trochę światła na tę sytuację. Jeśli pamiętasz w Ewangelii Mateusza 20, jest matka Jakuba i Jana, która idzie do Jezusa i mówi: „Hej, Jezu, czy moi synowie mogą usiąść po lewej i prawej stronie, gdy wejdiesz do swojego królestwa?” I zwykle jest to coś w rodzaju: „Kim jest ta matka helikopterowa, która przychodzi i mówi 'hej, chcę, aby moje dzieci były po twojej prawej i lewej stronie, gdy wejdiesz do królestwa'”? Ale ta matka, ta żona Zebedeusza, matka Jakuba i Jana, wchodzi z tego rodzaju niegrzeczną i nagłą frazeologią, wchodząc, pytając Jezusa, a Jezus mówi: „Kto idzie po mojej prawej i lewej stronie w moim królestwie, jest przygotowany przez mojego Ojca i nie ty powinieneś o to pytać”. Ale to tylko pokazuje, że ta kobieta, matka Jakuba i Jana, wydaje się mieć „wejścia” z Jezusem i nie było to tak nagłą. Czuła się komfortowo, że może zapytać Jezusa o swoich dwóch chłopców i tutaj widzimy ją na krzyżu. Jest jedną z trzech ostatnich kobiet tam na krzyżu. Więc matka Jakuba i Jana najwyraźniej była blisko z Jezusem, pomagając w utrzymaniu i załatwianiu sprawy, ponieważ Jezus podróżował i przyszedł z Galilei. Więc to ciekawe w przypadku matki Jakuba i Jana.

F. Dlaczego 12 Apostołów? [19:20-24:07]

Pojawia się pytanie: „Dlaczego jest 12 apostołów?” Gdy tylko powiem liczbę dwunastu, co przychodzi ci na myśl? Wielu z was miało ze mną Stary Testament i gdy tylko powiem 12, zaczynasz myśleć o 12 plemionach Izraela. Teraz zdajesz sobie sprawę, a jeśli przeszłicie przez Stary Testament, że jest 12 plemion, ale potem Józef błogosławi Efraima i Manassesa, swoje dwa dzieci, a Jakub mówi „Adoptuję twoje dwa dzieci, Józefie” i Efraim staje się jednym z największych plemion Izraela, w przeciwieństwie do Judy na południu z Efraimem na północy. Tak więc jest w rzeczywistości 13 plemion, a potem pamiętasz, że Lewici nie otrzymują żadnego dziedzictwa z ziemią, otrzymują

miasta lewickie i tak jest to – nadal liczba 12, dla 12 plemion Izraela. Mojżesz wysłał szpiegów, aby zbadali ziemię. Wysłał 12 ludzi, po jednym z każdego plemienia, aby zbadali ziemię.

Jozue przekracza rzekę Jordan i zbiera 12 kamieni, a następnie stawia pomnik po przekroczeniu rzeki, zanim wyrusza na walkę z Jerychem, a liczba 12 staje się dość ważna. Wydaje się, że to liczba 12.

Cytuję tutaj mojego przyjaciela, Dave'a Mathewsona, który jest uczonym Nowego Testamentu i czarodziejem w tego typu sprawach. Jeśli powiem ci liczbę siedem, liczba siedem w Piśmie Świętym jest używana tak często... szczerze mówiąc, nie jestem wielkim fanem numerologii, że te liczby mają tajne znaczenia. Uważam, że trzeba uważać na tajemnicze używanie liczb. Zbliżasz się do bardziej „magicznego” sposobu patrzenia na Pismo Święte, a mnie to w ogóle nie interesuje. Jednak liczba siedem, jak wiemy, jest pojęciem kompletności, pełni lub całości. Liczba 12, jak sugeruje dr Mathewson, jest liczbą ludu Bożego. Na początku byłem trochę niepewny, ale jak ze wszystkim, co mówi dr Mathewson, im więcej o tym myślę, tym nagle to do mnie dociera i myślę: „on ma tu coś do powiedzenia!”

Liczba 12 w Starym Testamencie i 12 apostołów. Czy to szczególne, że jest ich 12? Kiedy Judasz się wiesza, to tak jakby Jezus wybrał 12 apostołów, ale nic wielkiego. Ale Judasz się wiesza, więc jest „O nie, mamy jedenastu”. Tak się nie stało. W Dziejach Apostolskich 1, po tym jak Judasz się wiesza, przechodzą przez wielki rytuał, aby znaleźć dwunastego apostoła, jego imię to Maciej. W Dziejach Apostolskich 1 opisują, że osoba ta musiała być z Jezusem od początku i istniały pewne wymagania, aby zostać apostołem, „posłanym”, jak oznacza apostoł. Później zdajemy sobie sprawę, że Izrael miał 12, ale tak naprawdę byli dwaj synowie Józefa. Więc w Nowym Testamencie masz apostoła Pawła w Dziejach Apostolskich 9, gdzie apostoł Paweł jest bezpośrednio powołany przez Jezusa. Jezus ukazał się Pawłowi bezpośrednio, a Paweł następnie cytuje siebie jako apostoła, posłanego od Chrystusa. Więc dostajesz 12 z tą liczbą, tak jak robisz to z Izraelem. Jest 12 plemion Izraela i jest 12 apostołów.

Czy pamiętasz wypowiedź Jezusa? W Objawieniu 21:14 opisano nową Jerozolimę

zstępującą z nieba i ma ona 12 bram, a 12 bram reprezentuje 12 plemion, ale fundamentami miasta jest 12 apostołów. Masz 12 apostołów będących fundamentem tej nowej Jerozolimy zstępującej, a bramy są reprezentowane przez 12 plemion. Ponownie, dr Mathewson uważa, że 12 bram i 12 fundamentów reprezentuje lud Boży, rozległy. Nawiasem mówiąc, 144 000. 12 razy 12 w Księdze Objawienia. Jezus powiedział również w Ewangelii Mateusza 19:28, że wy, uczniowie, będziecie sądzić 12 plemion Izraela. Jezus w pewien sposób ustanawia tę koordynację między swoimi 12 uczniami i że ci 12 uczniów będzie sądzić te 12 plemion Izraela w Ewangelii Mateusza 19:28. Apostołów było 12 i Dzieje Apostolskie o tym wspominają.

G. Bliskość z Jezusem, Synami Gromu i Polikarpem [24:07-27:33]

Szczególne sytuacje z Jezusem, o których wspominaliśmy wcześniej. Przemienienie z Piotrem, Jakubem i Janem. Wskreszenie martwej dziewczyny jest z Piotrem, Jakubem i Janem. Ogród Getsemani, kiedy Jezus idzie się modlić. Kto idzie o krok dalej z Jezusem? Piotr, Jakub i Jan. Ci ludzie mieli szczególną zażyłość z Jezusem. W Księdze Marka Jakub i Jan byli na zewnątrz, a Jezus został odrzucony w jednym z tych miast, a Jakub i Jan powiedzieli do Jezusa: „Jezu, czy chcesz, abyśmy sprowadzili ogień z nieba?” i zostali nazwani „synami Gromu”. Kiedy zostali nazwani synami Gromu, nie oznacza to, że Zebedeusz, ich ojciec, nazywał się Grom, więc nazywali ich synami Gromu. Kiedy w Starym Testamencie nazywasz kogoś synem czegoś, oznacza to, że ma tę cechę. Nazywani są Synami Gromu, ponieważ ta cecha, używamy jej w slangu dzisiaj, kiedy nazywamy kogoś „synem ...” lub kiedy mówimy, że jesteś „synem 'czego'”, nie krytykujemy twojego ojca, ale mówimy, że jesteś synem pustego miejsca, *masz* tę cechę. Jesteś synem bleepa, to znaczy, że masz tę cechę, więc używamy jej nawet dzisiaj. Więc nazywano ich Synami Gromu, więc musieli być dość ogniści.

Oto ciekawa rzecz z wczesnego kościoła. Ten facet o imieniu Polikarp faktycznie uczył się u Jana. Polikarp był wczesnym ojcem kościoła i żyje, jak sędzę, 86 lat. Jan wydaje się być młodszy z Jezusem, a Jan żyje w latach 90., czyli około 60 lat po śmierci Jezusa. Jan był bardzo stary, mówię nawet o późnych latach 90., a niektórzy sugerują lata

95-98 n.e. Jeden z uczniów Jana nazywa się Polikarp. Polikarp, który był z Janem prawdopodobnie w latach 80. i 90., zasadniczo żyje w drugim wieku, a Polikarp ma ucznia o imieniu Ireneusz, a Ireneusz jest uczniem Polikarpa, podobnie jak Platon, uczeń Sokratesa, a Arystoteles był uczniem Platona. Ireneusz spisuje niektóre rzeczy, które powiedział mu Polikarp i niektóre rzeczy, które powiedział. Musisz uważać na historię kościoła, ponieważ nie zawsze jest ona w 100% prawdziwa. Mamy Polikarpa, który cofa się w czasie i nawiązuje do ewangelii swojego mentora, Jana.

H. Data Jana i Wysoka Chrystologia [27:33-34:48]

D: Połącz HJ: 27:33-39:02; Chrystologia, Cel, Jn. 3:16;

Wiele osób uważa, że Ewangelia Jana jest ostatnią z ewangelii, mówiącą o wiele później, a on żyje w latach 90., a niektórzy sugerują, że został ugotowany z olejem i wyszedł z wyspy Patmos, a my wiemy to z Księgi Objawienia. Tak właśnie traktowano przestępców w tamtych czasach, jak Alcatraz w starożytnym świecie. Wielu pisarzy twierdzi, że Ewangelia Jana jest najbardziej wyrafinowana teologicznie. Słowo wyrafinowana prawdopodobnie nie jest właściwe, ale pozwólcie mi powiedzieć „wysoka teologia”. Sposób, w jaki Ewangelia Jana postrzega Jezusa, nie jest skomplikowany jak pisma Pawła. Nawet Piotr mówi, że Paweł napisał pewne rzeczy, których nie rozumiał, i jest to prawdą do dziś, ale w przypadku Jana nie jest to aż tak skomplikowane. To bardziej wzniosłe spojrzenie na Chrystusa. Jan głosi, że Jezus Chrystus jest Bogiem. Jeśli chcesz chrystologii Jezusa Chrystusa jako samego Boga w ciele, Jan jest miejscem, do którego się udajesz po tego rodzaju wysoką teologię.

Dzieje się tak, że wielu krytyków wtrąci się i powie: „Uważamy, że miałeś tego człowieka o imieniu Jezus, wielkiego proroka robiącego rzeczy jak czarownik, a co się stało, to że kościół później przyszedł i *uczynił* Jezusa Chrystusa tą postacią Boga”, więc mówią, że teologia jest wtedy późna. I to odzwierciedla kościół drugiego wieku. Ponownie, to jest naprawdę błędne. Wszyscy lubią Jezusa jako dobrego proroka i jako podkreślonego Mahatmę Ghandiego lub Martina Luthera Kinga na sterydach. Lubią Jezusa jako postać proroczą, ale jak tylko powiesz, że Jezus Chrystus jest Bogiem, to

właśnie tam ludzie tracą formę. Jest sporo krytyki w odniesieniu do Księgi Jana, ponieważ Jan tak bardzo opowiada o Jezusie Chrystusie jako Bogu. Nawiasem mówiąc, nie musisz używać Jana, aby to udowodnić. Użyliśmy Marka 1:1, gdy patrzysz na niektóre fragmenty Starego Testamentu, odnosi się on do Jahwe, a te fragmenty, które odnoszą się do Jahwe, są stosowane do Jezusa. Nawet w Ewangelii Marka 1 możemy przeczytać to samo, podobnie jak u Pawła i w Księdze Objawienia.

Odbyły się pewne dyskusje na temat późnej daty tego. Niektórzy podają późniejszą datę tego i co jest naprawdę interesujące w tym, to to, co nazywa się „P52”. P52 to papirus numer 52 i to właśnie znaleźli, gdy znaleźli te papirusy w Egipcie. Znaleźli wszystkie te papirusy Pisma Świętego, które pochodzą z odległych czasów i są starsze niż nasze najlepsze manuskrypty. Nasze najlepsze manuskrypty pochodzą z lat 400-600 n.e. lub coś w tym stylu. Nasze mikroskopijne manuskrypty, na których opiera się Król Jakub, pochodzą z lat 900-16^{n.e.} Uncjały, które są pisane wielkimi literami, pochodzą z lat 400-600 n.e. Papirusy nie pochodzą z 400 lub 600 n.e., ale są wcześniejsze, a jeden z tych papirusów, który faktycznie znaleźli, pochodzi z 125 n.e. To jest w ciągu 30 lat od czasu, gdy Jan to napisał. Mają fragment Jana 18:31-33. Gdzie znajdują papirusy? Jeśli umieścisz papirusy w Palestynie, jaki jest problem? Jeśli umieścisz je w Izraelu, jest tam za dużo wilgoci.

Czym jest papirus? Papirus pochodzi z rośliny, która ma włókna, które idą w tę stronę, a włókna w tamtą, są prasowane i robi się z nich papier. No więc, jaki jest problem? Zabierasz ten papier do Palestyny, a wilgoć zniszczy go w ciągu 200-300 lat. Musi przetrwać 2000 lat. Egipt jest więc jedynym miejscem wystarczająco suchym, aby zachować te papirusy. Więc jadą do Egiptu i znajdują ten kopiec papirusów, a w nim Pismo Święte, a niektóre teksty pochodzą z Nowego Testamentu.

Teraz co jest ciekawe, Jan jest w Efezie w Turcji, a te papirusy, trzydzieści lat później, znajdują się głęboko w Egipcie wzdłuż rzeki Nil. Więc nie tylko masz trzydziestoletnią przerwę, ale musisz je zdobyć z Efezu aż do Egiptu. To jest zdumiewające znalezisko. A tak przy okazji, czy możesz wymienić jakiś inny starożytny tekst Platona, Arystotelesa, Tukidydesa lub Herodota, któregośkolwiek z tych facetów, w

którym istnieje rękopis z okresu do trzydziestu lat od czasu, gdy żył ten facet? Nie ma żadnego. Pismo jest wyjątkowe. Mamy lepsze dowody na Pismo niż jakikolwiek inny dokument ze starożytnego świata. To w ciągu trzydziestu lat od czasu, gdy żył Jan, mamy tutaj fragment Jana. To jest więc niesamowite.

Jan prawdopodobnie pisze z Efezu. Pamiętasz, jak Paweł w Trzeciej Podróży Misyjnej udał się do Efezu i spędził tam trzy lata. Później, najwyraźniej po wyjeździe Pawła, przybył Jan i Jan będzie pełnił posługę w Efezie, ale znacznie później. Paweł umrze około 67-68 r. n.e., a Jan będzie tam pełnił posługę do 97-98 r. n.e., trzydzieści lat po śmierci Pawła, jego odejściu i ścięciu w Rzymie.

Oto kopia papirusu i faktycznie widać greckie litery. Niektórzy moi greccy studenci rozpoznają to kappa, alpha, iota jako słowo *kai* oznaczające „i”. Można zobaczyć, jak jest fragmentaryczne, w dużej mierze bardzo kruche. Leży tam od dwóch tysięcy lat. Jeśli przyjrzyś się uważnie, nie jestem pewien, czy kamera to uchwyci, ale włókna, faktycznie możesz zobaczyć włókna papirusu. Więc jest to napisane na czymś w rodzaju papieru i rozpadło się, ale możesz zobaczyć pismo. Kiedy spojrzysz na pismo na tym, możesz wywnioskować, skąd pochodzi. Jest to z Jana 18. Ten papirus jest datowany przez epigrafików na 125 r. n.e. i jest to ogólnie przyjęte jako poprawne. Tak więc jest to w ciągu trzydziestu lat od Jana. Możesz to zobaczyć na zajęciach. To niesamowite w świecie, w którym żyjemy, gdzie to było zakopane przez 2000 lat, odkryli to i teraz możesz przyjść na zajęcia w ten sposób, mogę to umieścić i możesz to zobaczyć. Dzięki Internetowi nie musisz jechać do British Museum czy Luwru czy innego podobnego miejsca. To, co możemy tam zobaczyć, jest niesamowite.

I. Cel Księgi Jana [34:48-37:02]

Teraz chcę zmienić nieco bieg. Teraz chcę zapytać: jakie są cztery cele, cztery lub tak, pięć celów napisania księgi Jana? Przejdę więc przez ten akrostych BCGGS. Oto cele napisania. Innymi słowy, dlaczego Jan to napisał? Mamy autora, Jana lub kogoś, kto to napisał, i mamy odbiorców, więc istnieje interakcja między autorem a odbiorcami. I bardzo ważne jest zrozumienie, co dzieje się między autorem a odbiorcami, co

przyspieszyło napisanie książki, jej okazję. Więc chcemy przyjrzeć się powodom, dla których to napisał. Teraz interesujące jest to, że Jan faktycznie mówi nam to wprost. W przypadku wielu pisarzy musimy to rozgryźć, używając procesów indukcyjnych i dedukcyjnych. Wywnioskujemy to, patrząc na tekst. Jan nie pozostawia cię w niepewności, mówi ci wprost. Podoba mi się jego szczerość. Po prostu wyklada to na stół. Jana 20:30, dlaczego Jan napisał tę księgę? „Jezus uczynił wiele innych cudów wobec swoich uczniów, które nie są zapisane w tej księdze, ale te są spisane, [dlaczego?] abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym”. Dlaczego Jan napisał? Nie zapisał wszystkiego. Powiedział, że gdybyś napisał wszystko, co zrobił Jezus, księgi świata nie mogłyby tego wszystkiego pomieścić. „Ale te są spisane, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię Jego.

Zauważ teologię imienia. Zauważ teologię życia, w przeciwieństwie do śmierci, którą właśnie widzieliśmy przechodzącą, przechodzącą ze śmierci do życia. Te tematy są teraz powtórzone w Jana. Tak więc „abyście wierząc w imię Jego mieli życie”. Jak mieć życie? Życie ma się wierząc w imię Jezusa jako Syna Bożego. Więc Jan mówi to wprost.

J. Komentarze do Jana 3:16 [37:02-39:02]

Następnie mówi na przykład: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”. Znow ta koncepcja wiary związana z posiadaniem życia. Jana 3:16 to bardzo znany fragment. A tak przy okazji, powiem to teraz. Czy zauważyłeś, kiedy przeczytałem: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego syna”. Jestem osobą z Biblii Króla Jakuba, wychowałem się w bardzo konserwatywnym kościele, który używał tylko Biblii Króla Jakuba, więc „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego syna”. Ale jest bardzo interesujące, że kiedy spojrzysz na grekę, to słowo nie brzmi „jednorodzony”. „Jednorodzony” oznacza „zrodzony” z rodziców, to nie jest słowo, które jest tam użyte. *Monogenes* — *mono* oznacza „jeden”, *genes* zasadniczo oznacza „jedyny w swoim rodzaju”. To *sui generis*, tak ujęliby to inni. To znaczy, że jest „jedyny w swoim rodzaju”. Tak więc w rzeczywistości więcej twoich bardziej

współczesnych tłumaczeń przetłumaczy to dokładniej. Nie jest to „jednorodzony” Abraham miał „jednorodzonego syna Izaaka”. Cóż, jeśli wiesz cokolwiek o Abrahamie, to wiesz, że Izaak nie był jego jednorodzonego synem, ponieważ Abraham miał również syna o imieniu Ismael. Tak naprawdę, po Izaaku, miał również wielu synów, którzy są wymienieni w Księdze Rodzaju 12 i następnych. Tak więc chodzi o to, że Jezus Chrystus jest jego *monogenes* „jedynym w swoim rodzaju synem”. Tak więc jest to przetłumaczone w NIV, na przykład, „albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał tego *jedyne*go syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

K. Znak cudów w Ewangelii Jana [39:02-40:48]

E: Połącz KM; 39:02-47:22; Podpisz cuda w Jana

Przyjrzyjmy się cudom znaków. Jan będzie opisywał te cuda. Bardzo interesujące jest to, jak Jan czyni swoje cuda. Teraz chcę przyjrzeć się tym, co w Ewangelii Jana nazywane jest cudami znaków. W Ewangelii Jana jest około siedmiu takich cudów znaków. To bardzo różni się od innych ewangelistów. W Ewangelii innych ewangelistów, facet podchodzi do Jezusa i mówi: „Moja córka jest naprawdę chora, Jezu, czy przyjdiesz i mi pomożesz. Wierzę, że możesz mi pomóc, ale pomóż mi, jeśli możesz”. Jezus mówi: „Co masz na myśli mówiąc „jeśli mogę”? Mówi: „Hej, jeśli wierzysz, pójde to zrobić, ale jeśli nie wierzysz, weź się w garść, nie zejdę tam, jeśli nie wierzysz”. Facet mówi: „Wierzę, ale pomóż mojej niewierze”. Tak więc w wielu innych ewangeliiach wiara jest prekursorem czynienia znaku. Osoba musi najpierw uwierzyć, a potem zostać uzdrowiona. Taka jest kolejność w wielu innych ewangeliiach. Kolejność jest taka, że osoba wierzy i zostaje uzdrowiona.

Tutaj w księdze Jana, jest bardzo interesujące, że Jan używa cudów w zupełnie inny sposób. Tutaj Jezus czyni cud, a następnie po cudzie jego uczniowie pokładają w nim wiarę, po cudzie ludzie wierzą w niego. Tak więc są to nazywane cudami znaków. Jan wybiera kilka, nie czyni wszystkich. Wybiera tylko kilka i naprawdę skupia się na tych cudach, które powodują wiarę. Jaki jest jeden z jego głównych tematów: uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a zostaniesz zbawiony. Jan promuje ideę wiary i posiadania życia

wiecznego. Tak więc używa cudów. Jezus czyni cuda, a ci, którzy są odbiorcami, odpowiadają wiarą.

L. Cuda znaku: Uczta weselna w Kanie [40:48-42:13]

Jednym z przykładów jest cud przemiany wody w wino. Teraz wróćmy do tego w rozdziale 2. Jezus jest na weselu w Kanie. Miasto Kana nie jest daleko od Nazaretu, jego rodzinnego miasta. Jest tam jego matka, Maria. Podchodzi do niego i mówi: „Jezu, temu facetowi skończyło się wino, czy możesz pomóc w tej sytuacji ? ” Jezus mówi: „Hej, co to jest między mną a tobą? Co to nas obchodzi?” Jego matka mówi do sług: „Cokolwiek wam powie, po prostu to zróbcie”. Cóż, Jezus mówi: „Okej, weźcie te kamienne dzbanki na wodę, które mają 160 galonów”. Jezus mówi: „Napełnijcie je wszystkie wodą”. Więc faceci napełniają je wodą. Mówi: „Teraz weźcie je i zanieście zarządcy weselnemu, niech je wypije”. Jezus zamienia wodę w wino. Było to 160 galonów wina, to dużo wina. Musiało to być duże przyjęcie. Właściwie miasta nie były zbyt duże, więc musiała to być wielka impreza dla tego miasta. Więc wino idzie do gubernatora, gubernator mówi: „Wow, to jest naprawdę dobre. Większość ludzi najpierw podaje najlepsze wino, a potem, gdy ludzie naprawdę dobrze się napiją i nie poczują smaku, podają złe wino, ale ty zostawiłeś najlepsze na koniec”. Oczywiście ludzie wiedzieli, że to Jezus zamienił wodę w wino. Więc to jest uczta weselna w Kanie, gdzie Jezus zamienia wodę w wino. A tak przy okazji, Jan jest jedynym, który zapisał ten cud. Po cudach niektórzy w niego uwierzyli.

M. Inne cuda znaków w Ewangelii Jana [42:13-47:22]

Innym cudem jest sparaliżowany mężczyzna przy sadzawce Betesda. Woda się porusza, nie może wejść. Leżał tam przez 38 lat, ale nie mógł wejść. Jezus mówi: „Wstań, weź swoje łożo i idź do domu”. Oczywiście, którego dnia Jezus zawsze to robi. Uzdrowi tego faceta, jest kaleką, weźmie swoje łożo i pójdzie do domu, zawsze w szabat. Faryzeusze go łapią: „Dlaczego niesiesz swoje łożo w szabat?” „Facet, który mnie uzdrowił, powiedział mi, żebym niósł swoje łożo. Więc po prostu robię to, co mi powiedziano”. Więc to jest rozdział 5 przy sadzawce Betesda. Właśnie przeglądam

wirtualną Jerozolimę Get Lost in Jerusalem, próbując ją rozwinąć do wersji online. Kiedy idziesz do sadzawki Betesda, jest to bardzo interesujące. Oni faktycznie znaleźli sadzawki Betesda. Wiedzą, gdzie są. W Ewangelii Jana jest napisane, że było pięć zadaszonych kolumnad . Chyba już o tym wspominaliśmy. Te pięć zadaszonych kolumnad faktycznie znaleziono podstawy, które podtrzymywały te kolumnady , gdzie w tamtym czasie przebywali ludzie. Więc faktycznie udało się potwierdzić dokładnie to, co opisał Jan, z tymi zadaszonymi kolumnadami przy stawie Bethesda.

Nakarmienie 5000. Co jest fajne w nakarmieniu 5000, to to, że wszystkie cztery ewangelie mają nakarmienie 5000. Podczas gdy Jan opowiada o wielu wyjątkowych cudach; to nakarmienie 5000, wszystkie ewangelie mają ten jeden. Więc to jest w pewien sposób interesujące. Jezus chodzi po wodzie, niektóre inne ewangelie mają to.

Człowiek od urodzenia niewidomy jest w rozdziale 9. „Kto zgrzeszył ten człowiek lub jego rodzice, że urodził się niewidomy?” Jezus mówi „Nie, nie, ten człowiek urodził się niewidomy, nie miał nic wspólnego z grzechem swoich rodziców ani ze swoim grzechem. To się dzieje dla chwały Bożej”. Jezus bierze błoto i nakłada je na oczy tego człowieka i mówi: „Hej, niewidomy człowieku, idź do sadzawki Siloe”. Sadzawka Siloe, nawiasem mówiąc, jest na górze świątynnej, kiedy robi to błoto-na-oczach, a ten człowiek musi przejść całą drogę w dół miasta Dawida. To długa droga tam w dół. Ten niewidomy człowiek musi zejść aż do sadzawki Siloe. Schodzi i zmywa błoto ze swoich oczu, wraca i widzi. Wtedy faryzeusze i inni wpadają w panikę, ponieważ wraca i widzi. Teraz próbują rozgryźć, co się dzieje z tym facetem, który urodził się niewidomy, a teraz widzi. Czy Jezus to robił? Jest więc wielka kontrowersja z tym facetem o ślepych oku i błocie. To jest wielka kontrowersja.

Chcę, żebyście wiedzieli na te zajęcia również te, które są na żółto. Są to unikalne cuda w księdze Jana, jak woda w wino, to wielki cud, który każdy powinien znać. Błoto-ciasta-na-oczach Jezus ponownie uzdrawia jego oczy, to jest wielki cud.

Łazarz został wskrzeszony po czterech dniach. Wielu z nas słyszało wiele, wiele kazań na temat tej historii o Łazarzu. Mamy Marię i Martę, jego dwie siostry, „Jezu, Jezu, gdybyś tylko tu był”. Mówią: „Przyszedłeś cztery dni za późno, Jezu. Ten facet już

nie żyje. Dlaczego nie przyszedłeś wcześniej, Jezu? Jezu, spóźnisz się na swój własny pogrzeb, Jezu”. Więc spóźnił się na pogrzeb Łazarza. Marta wydaje się być bardziej obsesyjno-kompulsywna. Maria wydaje się być bardziej oddaną osobą, po prostu różne osobowości. Więc musisz odsunąć kamień. „Jezu, nie możemy odsunąć kamienia, jest tam cztery dni. Będzie teraz śmierdział”. Byli bardzo przyzwyczajeni do śmierci. Śmierć i umieranie były bardzo w ich kulturze. W naszej kulturze w pewien sposób odpychamy zmarłych, a grabarz zajmuje się nimi i trumnami, a wszystko ładnie pachnie. Byli bardzo zaznajomieni ze śmiercią. Więc brali osobę, owijali ją w tkaninę, posypywali przyprawami i wkładali tam. Po pewnym czasie się roztapiały. Ciało rozkładało się, a potem zostawały tylko kości. Brali kości i wkładali je do pudełka na kości, ossuarium lub pod ławę. Układano je na ławie, a kości umieszczano pod ławą. W czasach Starego Testamentu nazywano to „byciem zgromadzonym do swoich ojców”. To, co było zgromadzone do swoich ojców, oznaczało, że się roztopiłeś, że twoje ciało zniknęło, a oni brali twoje kości i umieszczali je z twoimi ojcami, którzy zostali umieszczeni w przedziale pod ławą. Jezus wychodzi i mówi: „Łazarzu, wyjdź” i nagle Łazarz wychodzi, utykając. To naprawdę interesujące, że Łazarz wychodzi. Łazarz zostaje wskrzeszony z martwych, jakby jako zapowiedź wskrzeszenia samego Jezusa. To wielki cud.

Powinieneś znać Łazarza, Marię i Martę.

Połów ryb w rozdziale 21 łowią wiele ryb. Powiedzieliśmy, że ostatnim razem autor Ewangelii Jana dokładnie podaje liczbę ryb, 153 ryby, co jest znakiem, jak mi się wydaje, rybaka, który twierdzi, że złowił duży połów.

N. Od wody do wina: Wino w Biblii [47:22-49:08]

F: Połącz NU; 47:22-75:28 ; Wino w Biblii

Teraz chciałbym omówić tę ucztę weselną w Kanie, to cud, w którym Jezus zamienia wodę w wino. Chciałbym przejść do dyskusji. A tak przy okazji, to jedna z tych dyskusji, w których można się nie zgadzać z profesorem, ale przedstawię wam moją opinię, mój sposób patrzenia na wino w Biblii. Był to ważny temat, gdy dorastałem i nadal jest ważnym tematem w naszej kulturze. Czego Biblia uczy na temat picia wina i

alkoholu. Chciałbym więc omówić wino w Jana 2, ucztę weselną w Kanie. Po tym właśnie rozmawialiśmy o tym, gdzie matka Jezusa prosi, a Jezus zamienia wodę w wino. Robi wiele, wiele galonów wina, dobrze ponad sto galonów wina, aby ci ludzie mogli je wypić.

Przede wszystkim, pijaństwo jest grzechem. Pismo jest bardzo jasne. Ale zanim powiem, że pijaństwo jest grzechem, pozwólcie mi spojrzeć na to pozytywnie. Oto Księga Koheleta 9:7: „Idź, jedz swój chleb z radością i pij swoje wino z radością serca, bo teraz Bóg sprzyja twojemu postępowaniu”. Tak więc Biblia naprawdę nie jest przeciwko alkoholowi. Teraz niektórzy ludzie próbują pozbyć się Księgi Koheleta. Nie lubią Księgi Koheleta. To jedna z moich ulubionych ksiąg, jest w niej ogromna prawda, ale musisz uporządkować pewne rzeczy. „Idź, jedz swój chleb z radością i pij swoje wino z radością serca, bo teraz Bóg sprzyja twojemu postępowaniu”.

O. Pijaństwo jest grzechem [49:08-51:59]

Ale Pismo Święte zauważa, że pijaństwo jest grzechem i w 1 Koryntian 9 wymienia różne grzechy, kłamstwo, kradzież, takie rzeczy, i wymienia pijaństwo jako jedno z tych złych. Masz cnoty i wady, więc jedną z wad, o której będzie się dużo mówić, jest ta wada bycia pijanym. Bycie pijanym jest problemem. 1 Koryntian 5:11 mówi: „aby oddzielić się od zła pijaków”. Galatów 5:29 ma owoce ducha i owoce ciała. Jednym z owoców ciała jest pijaństwo, więc jest wymienione na liście wad podanej w Piśmie Świętym. Pijaństwo jest złe, ale nawet w przypadku pijaństwa musisz zapytać: „Jaka jest tam sytuacja?”

Czy ktoś pamięta stare filmy Johna Wayne'a? W dawnych czasach John Wayne wychodził i jakaś indiańska strzała trafiała go w nogę, a on wyciągał strzałę własną ręką i wyciągał tę strzałę, która utkwiała mu w nodze. Zanim wyciągnął strzałę z nogi, co robił? No więc pił trochę whisky. Dlaczego więc pił whisky? Zdajesz sobie sprawę, mój syn właśnie mi to powiedział, dlaczego większość ludzi umiera, gdy zostali postrzeleni? Niekoniecznie z powodu samego postrzału, ale raczej z powodu szoku. Z powodu szoku i ciała, które nie wiedziało, jak zareagować, i ciało wpada w szok, a osoba umiera z

powodu szoku, a nie z powodu samej rany. Więc John Wayne wyciąga kieliszek whisky, co on próbuje zrobić? Próbuje zabić ból. Więc w pewnych sytuacjach nie mieli znieczulenia, jak my. Wiesz, że ktoś idzie na wyrostek robaczkowy i mówi: „Nie chcę żadnego znieczulenia. Chcę to przyjąć tak jak jest”. Wytną ci wyrostek robaczkowy, a ty chcesz być przytomny? Ale w dawnych czasach nie było znieczulenia, więc pili alkohol, żeby zabić ból, a potem, jak John Wayne, wyciągali strzałę. Uważaj. Nawet upicie się w takim kontekście miało swoją funkcję w dawnych czasach, żeby powstrzymać człowieka przed szokiem. Ale pijaństwo, teraz zdajesz sobie sprawę, to bardzo rzadka rzecz. W każdym filmie John Wayne zostaje postrzelony, ale w prawdziwym życiu większość ludzi nie zostaje postrzelona codziennie, więc bardzo rzadko ktoś przez to przechodzi. Tak czy inaczej, pijaństwo jest grzechem i Biblia jest w tej kwestii absolutnie jasna. Teraz przyjrzyjmy się innym rzeczom.

P. Skutki picia w Piśmie Świętym: Księga Przysłów 31 i 23 [51:59-55:31]

Skutki picia są opisane w Piśmie Świętym. Pismo Święte nie pozostawia tego twojej wyobraźni, opisuje rzeczy. Księga Przysłów 31, kiedy mówię ci Księga Przysłów 31, co przychodzi ci na myśl? Cnotliwa kobieta, albo „VW”, ale jest matka, która będzie uczyć swojego syna i to jest to, co mówi: „Nie tobie, Lemuelu, nie królom pić wina ani władcom pragnąć piwa”. Innymi słowy, jeśli jesteś przywódcą, trzymaj się z dala od wina i piwa. To jest rada matki, możesz usłyszeć, jak matka powtarza to w tej rzeczy. „Nie królom, Lemuelu, nie królom pić wina ani władcom pragnąć piwa, aby pijąc nie zapomnieli, co prawo stanowi”. Innymi słowy, kiedy ktoś pije trochę za dużo, co dzieje się z jego moralnym poczuciem sprawiedliwości? Dobro i zło? Ono spada.

Dorastałem w środowisku, w którym grałem w koszykówkę i piłkę nożną oraz w wiele sportów, kiedy wstałem i po meczach koszykówki co się działo? Faceci wychodzili i pili w takich momentach, a faceci, którzy wychodzili i celowo próbowali upić dziewczynę. Dlaczego mieliby ją upijać? Celowo próbowali upić dziewczynę, ponieważ to, co się działo, to to, że zapominała, co stanowi prawo, a jej moralność się pogarszała, gdyby udało im się ją upić. Tak działo się w liceum, w którym dorastałem, chociaż

dzisiaj używamy innych substancji, to właśnie tego używaliśmy za moich czasów. Więc ta matka ostrzega królów: „Trzymajcie się od tego z daleka. Jeśli jesteś liderem i upijesz się i zapomnisz, co stanowi prawo, skrzywdzisz kogoś”.

Oto jeszcze jeden, i to jest w zasadzie zabawne. W Księdze Przysłów 23:31-35, „Nie patrz na wino, gdy się czerwieni, gdy się mieni w kielichu, gdy łagodnie spływa”, teraz powiesz człowieku, to jest reklama Budweisera czy coś takiego. „Nie patrz na wino, gdy się czerwieni, gdy się mieni w kielichu, gdy łagodnie spływa. W końcu kasa jak wąż, jadowite jak żmija. Twoje oczy zobaczą dziwne widoki, a twój umysł wyobrazi sobie mylące rzeczy. Będiesz jak ktoś śpiący na pełnym morzu, leżący na olinowaniu”, widzisz tę łódź na pełnym morzu z olinowaniem i masztem poruszającym się tam i z powrotem i będziesz jak ktoś leżący na olinowaniu na pełnym morzu. „'biją mnie', powiesz, 'ale nic mi nie jest. Biją mnie, ale tego nie czuję. Kiedy mogę się obudzić, żebym mógł napić się jeszcze raz?’” Weź baranka, daj mu trochę wina, a nagle zamienia się w lwa. „Hej, teraz jestem twardzielem. Możesz mnie uderzyć, ale tego nie poczuję. Mogę to znieść”, ponieważ człowiek jest pijany, więc ta rzecz z piciem wina i stawaniem się dużym i odważnym, i myślę, że wszyscy widzieliśmy ludzi i mieliśmy takich przyjaciół, którzy wszczynali bójkę. Normalnie by się nie wszczynali bójki, ale dasz im kilka piw i nagle facet staje się teraz dużym i odważnym człowiekiem.

P. Plusy i minusy picia i trzy rodzaje wina [55:31-59:27]

Oto kolejny fragment z Księgi Przysłów 23:20: „Nie bądź towarzyszem upijających się winem i objadających się mięsem, bo pijacy i żarłocy zubożeją”. Bo pijacy i żarłocy zubożeją, a wszyscy widzieliśmy ludzi, którzy piją alkohol i widzieliśmy, jak to prowadzi ich do ubóstwa w ich życiu. Wpadają w tę spiralę, ponieważ są pijani. Mówi się: „Pijacy i żarłocy zubożeją, a senność ubiera ich w łachmany”. Jest to więc ostrzeżenie, że istnieje związek między piciem zbyt dużej ilości alkoholu a ubóstwem i że trzeba być ostrożnym z tymi rzeczami.

Księga Przysłów ma kilka fragmentów na ten temat, ale wino było używane w tamtych czasach jako lekarstwo. Więc Paweł w 1 Liście do Tymoteusza 5:23 i kolejnych

mówi Tymoteuszowi: „Przestań pić wodę. Pij trochę wina dla dobra twojego żołądka”. Cóż, Tymoteuszu, najwyraźniej – a jeśli kiedykolwiek podróżowałeś po Bliskim Wschodzie, wiesz o piciu wody. Pijesz wodę w tej kulturze, masz duże kłopoty. Mają bakterie w wodzie, które spowodują biegunkę przez 2, 3 lub 4 dni, ponieważ woda jest do niczego. W wodzie są bakterie. Jedyne sposoby, w jaki możesz to zrobić, i mówię każdemu, kto podróżuje, będziesz pił wodę? Lepiej miej dobry zapas Imodium AD, aby cię zatkać, ponieważ zachorujesz, jeśli napijesz się wody. Dlatego wiele osób butelkuje wodę dzisiaj. Ale Paweł mówi Tymoteuszowi: „pij trochę wina dla dobra twojego żołądka”. Czy wino zabija bakterie? Tak. Jeśli wypijesz odrobinę wina na żołądek, nie będziesz miał tego typu problemów.

Był stosowany jako środek przeciwbólowy. Czy pamiętasz w Ewangelii Łukasza 10:34 i w dalszej części o Dobrym Samarytaninie. Dobry Samarytanin bierze faceta, który jest cały pobity i co robi? Łagodzi rany, polewając je winem, aby pomóc bakteriom i różnym rzeczom. Wino jest używane na ranę. To jest w Ewangelii Łukasza 10. Jest więc używane jako lekarstwo na proces gojenia i aby w tym pomóc.

W Piśmie Świętym są teraz trzy rodzaje wina i to sięga Starego Testamentu, ale jest *szeker*, często tłumaczony jako „mocny napój”, *yayin*, który jest po prostu zwykłym winem, i jest *tirosh*. *Tirosh* jest powiedziane, że jest „młodym winem”, więc te trzy słowa, *szeker*, *yayin* i *tirosh* dla mocnego wina, zwykłego wina i nowego wina, to wiele z tego, co jest przepisane w Starym Testamencie. Powinienem powiedzieć, kiedy na to patrzę... mocny napój oczywiście ma moc, aby cię upić. Wino, żaden problem. A tak przy okazji, powinienem powiedzieć. Czy pamiętasz, jak Melchizedek wyszedł do Abrahama i jedli razem posiłek, używając wina? Więc tutaj masz Melchizedeka jako postać Chrystusa w Starym Testamencie z Abrahamem, pijącego wino podczas wspólnego posiłku w Starym Testamencie. Zostało to użyte w Księdze Powtórzonego Prawa 14:26. *Yayin* było używane do udzielania błogosławieństwa. Nawet Madame Wisdom, która jest naprawdę interesująca w Księdze Przysłów 9:2, nie Madame Folly. Madame Folly w Przysłowiach jest przeciwstawiona Madame Wisdom, ale Madame Wisdom przygotowuje wino dla młodego człowieka. Więc nawet Madame Wisdom

przygotowuje to.

A swoją drogą, to był również problem w starożytnym świecie. W Księdze Rodzaju 19 mamy córki Lota, które upijają go, a potem zachodzą w ciążę z ich ojcem, ale najpierw go upijają. Można zobaczyć podobne rzeczy, upijają go, a on nie wie, co robi.

R. Rzeczy, których Biblia NIE naucza: Komunia i abstynencja [59:27-64:07]

Oto kilka rzeczy, których Biblia nie naucza o alkoholu. Przede wszystkim komunია nie była prawdziwym winem. Kiedy dorastałem, mówili: „Nie, nie, Jezus w komunii był sokiem winogronowym. To było nowe wino”. Powinienem również wspomnieć, że w nowym winie, to jest interesujące, to nowe wino, pamiętacie Dzieje Apostolskie 2, Święto Pięćdziesiątnicy i zstąpienie ducha na Piotra, a Piotr mówił innymi językami, a wszyscy ci ludzie byli tam w Pięćdziesiątnicę. Ludzie oskarżyli Piotra o upicie się glukozą, czyli nowym winem. Więc nawet nowe wino w Dziejach Apostolskich 2 ma zdolność do zatrucia. To, co mówię, jest takie. Kiedy masz sok winogronowy i zdejmujesz go, miażdżysz i robisz z niego sok, jak długo ten sok winogronowy pozostaje sokiem winogronowym, jeśli nie masz lodówki? Cóż, mówisz: „Po prostu włącz lodówkę!” Jasne. Dwa tysiące lat temu ci ludzie nie mieli lodówek, takich jak my. Kiedyś robili pewne rzeczy z lodem, pewne rzeczy pod ziemią, ale nadal nie tak jak my mamy chłodzenie. Więc sok winogronowy dość szybko zamieniał się w nowe wino. Mówimy o 2, 3 lub 4 dniach i to coś faktycznie się zmieni. Więc nowe wino nie oznacza, że nie zawierało alkoholu. Nawet nowe wino w Dziejach Apostolskich 2 miało zdolność upijania.

Komunia. Jezus powiedział: „Weź ten kielich”, a w tym kielichu było wino i jest to opisane w Piśmie Świętym. Wino było używane w kielichu komunijnym. Wielu z was chodzi do kościołów, jeśli chodzicie do kościoła anglikańskiego, macie jeden kielich. Myślę, że dla mnie był to kościół St. Andrews w Jerozolimie, szkocki kościół prezbiteriański. W tym kościele, kiedy podawali sobie kielich, kiedy podawali sobie kielich, to był jeden kielich dla całego kościoła, więc każdy bierze z jednego kielicha. Martwiłem się, że zachoruję od kogoś innego, ale najwyraźniej wino pomaga w tym

względnie, powstrzymując bakterie, ale jest jeden kielich, który jest rozsyłany. Wiele kościołów podaje wino w swojej komunii, chociaż miałem nabożeństwa komunijne, na których podawano sok jabłkowy. Ale niektóre podążają za tradycją sięgającą czasów Jezusa, używania wina w kielichu. A tak przy okazji, wino w kielichu faktycznie pochodzi z obrzędu Paschy, a Żydzi odprawiają obrzęd Paschy od ponad 3000 lat i Żydzi podają wino w swoim kielichu. Jezus spożywa posiłek paschalny, więc w kielichu było wino i *maca*, praśny chleb, to jest z obrzędu Paschy. Jezus robił to ze swoimi uczniami. Jeśli pójdziesz do żydowskiej synagogi, nawet do dziś, znajdziesz wino w kielichu.

Więc Biblia nigdzie nie naucza abstynencji. Jedynymi ludźmi, którzy powstrzymywali się od picia, byli ludzie, którzy byli, ktoś o tym wspomniał na zajęciach, nazirejczycy, jeśli pamiętasz Lb 6. Ludzie, tacy jak Samson, który był nazirejczykiem od urodzenia i nie powinien mieć żadnych produktów z winogron, w tym rodzynek i winogron, nie tylko wina. Samuel był innym nazirejczykiem. Wchodzimy do Nowego Testamentu i apostoł Paweł składa ślub nazirejski i idzie do Jerozolimy, aby obciąć włosy i spalić je na ołtarzu, aby dopełnić ślubowania nazirejskiego. Ludzie mogli składać ślub nazirejski lub mogli być nazirejczykami od urodzenia. Niektórzy uważają, że Jan Chrzciciel był nazirejczykiem od urodzenia i nie jadł produktów z winogron ani nie dotykał zwłok i nie pozwalał, aby jego włosy rosły. Innym razem można było złożyć ślub nazirejski na kilka lat, a następnie dopełnić ślubowania nazirejskiego i nie było to coś, co robiło się przez całe życie. Ale tak czy inaczej, w Biblii ślub nazireatu, który był specjalnym ślubem dla bardzo niewielu osób w Starym Testamencie. Jezus, nawiasem mówiąc, nie był nazirejczykiem. Jezus pił wino i nawet jeśli był to sok winogronowy, nazirejczyk nie mógł pić *niczego* z winogron. Jezus był nazarejczykiem, co oznacza, że pochodził z miasta Nazaret. Musisz to rozdzielić.

S. Dlaczego dr Hildebrandt nie pije alkoholu [64:07-67:07]

Biblia nigdzie nie naucza abstynencji. Więc mówisz: „Okej, Hildebrandt, uczysz wszystkich tych pozytywnych rzeczy o winie, wróćmy w drugą stronę”. Myślę, że w naszej kulturze są poważne problemy. Mam tutaj statystyki, które są już nieaktualne, że

w Ameryce ponad 200 000 osób umiera każdego roku w wyniku alkoholu i związanych z nim incydentów, wypadków i chorób. 200 000. To dużo ludzi do zgonu. Dwa lata z tego to więcej niż zginęło w wojnie w Wietnamie. Teraz są ogromne koszty i pomyśl, ile razy byłeś na łodzi i imprezowałeś, to było w Rhode Island, łódź tonie i wywraca się, a tych trzech pijanych facetów utonęło, więc widzieliśmy, jak to się dzieje. Miałem dobrego przyjaciela, nazywał się Eric. Uczyłem Erica, miał rude włosy i był ognistym młodym mężczyzną, bystrym człowiekiem i naprawdę świetnym dzieciakiem. Naprawdę się z nim zżyłam, po prostu kochałam tego dzieciaka i wraca do domu w okolicach Filadelfii. Wraca z koncertu chrześcijańskiego lub czegoś takiego, jest druga lub trzecia w nocy, a pijany przejeżdża przez znak stop, to jest na prowincji w Pensylwanii, przechodzi i uderza Erica w głowę i natychmiast go zabija [por. Monica DeMello, 2013]. Co się dzieje we wszystkich tych wypadkach? Pijak odchodzi, ale mój przyjaciel Eric leży dziś w ziemi, martwy, bo pijany go uderzył i zabił. To mnie wkurza. Eric miał całe życie przed sobą. Miał iść na studia medyczne i miał mózg, żeby to zrobić, był do tego przygotowany, a zginął z rąk pijanego. Kiedyś doradzałam pewnej kobiecie o imieniu Karen, której mąż był pijakiem, wracał do domu, brał dwa na cztery i przebijał nimi ścianę domu, kiedy był pijany. I wstawał następnego ranka i bił swoich chłopców, bo myślał, że wrzucili dwa na cztery przez ścianę, ale to on wrzucił dwa na cztery przez ścianę, kiedy był pijany i nie mógł sobie przypomnieć, jak to zrobił, więc myślał, że to jego synowie. Czy widziałaś szkody, jakie alkoholizm wyrządza rodzinie i co to robi rodzinie? Masz ojca, który cały czas pije i to jest sytuacja przemocy dla żony i dla chłopców. Wiesz, co jest naprawdę złe? To jest dla mnie również bardzo interesujące, że Karen, jej mąż był alkoholikiem i pił cały czas i pił za dużo i wyrządził tyle szkód tym dwóm chłopcom. Można by pomyśleć, że kiedy ci dwaj chłopcy dorośli, zobaczą swojego ojca i odwrócą się od jego dróg. Wiesz, co się stało, kiedy ci chłopcy mieli około 17 lub 18 lat, wiesz, co robią? Oni też piją, tak jak ich ojciec. Więc to przechodzi z pokolenia na pokolenie i to jest naprawdę smutne.

T. Zło alkoholizmu [67:07-71:02]

Szacuje się, a ta liczba sięga lat 70., że 50 milionów dolarów to koszt nadużywania alkoholu przez Amerykanów. Teraz, gdy mamy 1975 rok, możesz sobie wyobrazić, że teraz jest to astronomiczna kwota. Połowa śmiertelnych wypadków drogowych jest wynikiem alkoholu, picia i prowadzenia pojazdu. Jak duży jest udział alkoholu w napadach? Jak duży jest udział alkoholu w gwałtach, które mają miejsce w naszym kraju? Napaściach? Zabójstwach? Jak duży jest również udział alkoholu? Jedna trzecia samobójstw ma związek z alkoholizmem. Więc to poważna sprawa. W rezultacie przyjąłem teraz osobiste stanowisko i to nie zadziałało, po prostu to opiszę, są plusy i minusy tego. Zdałem sobie sprawę, że wiele z tego to teraz minusy. W moim domu nie piję. Jestem ćpunem, Gordon College pozwoliłby mi wyjść poza teren kampusu. Mogę pić wino do posiłków, nie ma problemu ze strony college'u, w którym uczę. Jednak ja sam przyjąłem postawę całkowitej abstynencji. Nie mam alkoholu w domu. Właściwie nienawidzę alkoholizmu i nienawidzę tego, co robi ludziom, których znam, jak powiedziałem, mój dobry przyjaciel Eric nie żyje. Mąż Karen zrobił wiele złych rzeczy i po prostu widziałem tego za dużo. Mój szwagier David, który jest naszym przyjacielem, kilka dekad temu znowu pił za dużo i wziął swoją ciężarówkę za 30 000 dolarów i skręcił w lewo tuż przed kimś, rozbił ciężarówkę. Zasadniczo stracił wszystko, rząd ścigał go za to, co zrobił. Ostatecznie przyjechał do naszego domu i ulokowaliśmy go na około sześć miesięcy, podczas gdy stawał na nogi. Zabraliśmy wszystko, co ten człowiek trzymał z tyłu naszego vana. Był ekspertem w stolarstwie i zarobił o wiele więcej pieniędzy, niż ja kiedykolwiek zarobię w swoim życiu, a mimo to po prostu wciągnął się w to picie i imprezowanie, co naprawdę zniszczyło mu wiele w życiu i potencjał tam.

Więc nienawidzę alkoholizmu. Często mówiłem ludziom, że gdyby alkoholizm był osobą i wszedł do mojej klasy, a ja miałbym możliwość gołymi rękami go zabić i zniszczyć go gołymi rękami, zrobiłbym to na oczach 100 studentów w Gordon College i nie obchodziłoby mnie to. Zostałbym zwolniony i wyrzucony ze szkoły, ale to w porządku. Gdybym mógł uratować świat przed alkoholizmem i szkodami, które wyrządził... Nienawidzę go i szkód, które wyrządził. Więc zajmuję osobiste stanowisko

w sprawie abstynencji.

Czy Biblia tego uczy? Nie, nie uczy tego. To moja własna sprawa, ponieważ zareagowałem na Erica i innych i być może jest to przesadna reakcja z mojej strony. To dla mnie trochę ironiczne, że wszystkie moje dzieci piją, więc jest trochę zabawne, że zajmuję stanowisko abstynenckie, a ty mówisz: „Cóż, przygotowałeś je na to, ponieważ przyjąłeś tak twardą linię, więc odchodzą i piją”. To prawdopodobnie prawda, ale wiem, że muszę być szczery wobec siebie, a nie tylko wobec moich dzieci.

Chcę też być wrażliwy. Mam przyjaciela Nilesa, mojego dobrego przyjaciela, który ma teraz pewnie 68 lat i wspomina swoje dzieci, powiedział, że jego córka poszła do domu swojego wujka, a wujek dał córce trochę alkoholu i ta dziewczyna była alkoholizką i jak tylko spróbowała, to się wciągnęła. Przez jakieś dwadzieścia lat jej życia poszło na dno z powodu alkoholizmu. Myślę, że teraz już z tym skończyła, ale dwadzieścia lat jej życia było zepsute przez kolejne małżeństwa. Po prostu sugeruję, że naprawdę tego nienawidzę.

U. Łagodna abstynencja, chrześcijańska wolność i słabszy brat [71:02-75:28]

Myślę, że przyjąłbym łagodne stanowisko abstynenckie. Innymi słowy, kiedy byłem na przykład w Izraelu, mieliśmy kilku dobrych przyjaciół, Perry'ego, Elaine, dzieliliśmy mieszkanie za 45 dolarów miesięcznie. Było naprawdę tanio i wiedzieli, że nie piję, więc poszliśmy do domu tej pani, domu Ory, która jest jedną z wiodących na świecie ekspertek od Synaju. Więc pojeździemy na Synaj na trzy tygodnie i będziemy przez trzy tygodnie wędrować po pustyni. To było niesamowite przeżycie, ale pojeździemy do domu Ory i przede wszystkim jesteśmy w Jerozolimie, w obcym kraju, a w Jerozolimie piją wino do posiłków. Więc Ora wychodzi i napełnia wszystkim kieliszki wina. Nie wypicie wina byłoby dla niej obrazą. Ale mówię: „Hej, wypiję wino”, a osobiście zwykle tego nie robię, ale nie chcę jej urazić, więc wypiję wino. Potem udawałam, że jestem pijana, a po tym, jak opuściliśmy mieszkanie Ory, wyszłam i zaczęłam dziwnie chodzić, wpadać na rzeczy i udawać, że jestem pijana, a oni tylko na mnie patrzyli i traktowali mnie normalnie, mimo że zachowywałam się, jakbym była

pijana. Wtedy zdałam sobie sprawę, „och, cóż”, więc zaczęłam znowu zachowywać się normalnie, co jest dość bliskie. Pamiętam, że pod koniec roku, kiedy wyjeżdżaliśmy, a Perry i Elaine zostali, i rozmyślaliśmy o roku, w którym wyjechali, „Och, pamiętamy, jak się upiłaś”, więc ich *udawałam* i było to całkiem zabawne.

Tak czy inaczej, jest jeszcze kilka innych czynników, które się na to składają. 1 Koryntian 6:12 mówi: „Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi pożytek”. Myślę, że moim celem jest znajdowanie dobrych rzeczy w życiu i dążenie do nich. Uważam, że ludzie są zafascynowani ciągłym próbowaniem grania na liniach, sprawdzaniem, jak daleko mogą je przekroczyć. Moim celem jest to, że nie chcę marnować życia. Życie jest zbyt krótkie. Nie chcę marnować życia na złe rzeczy. Chcę spędzać życie na dobrych rzeczach, najlepszych rzeczach. Co to są dobre rzeczy? Dobre rzeczy to spędzanie czasu na rozmowach z żoną, oglądanie filmów z rodziną, wychodzenie i robienie rzeczy z rodziną i przyjaciółmi i takie rzeczy. Więc pomyśl o tym.

Argument o słabszym bracie też uważam za mocny. Jeśli ktoś zobaczy, że pijesz alkohol, może użyć tego jako wymówki, żeby powiedzieć: „Ten i ten może pić, więc ja też mogę pić”. Wiem, że to głupi argument, ale niektórzy ludzie mogą tak robić i nie chcę, żeby ktoś kiedykolwiek wskazywał na mnie palcem i mówił: „To ty mnie namówiłeś. Widziałem, co zrobiłeś, więc poszedłem i to zrobiłem”. Uważaj na swojego słabszego brata, jak mówi Rzymian 14. Inni mówią, że jeśli masz wątpliwości co do czegoś, nie rób tego, a drugie ważne pytanie brzmi: „Jaki jest główny cel człowieka?” Pozwól, że zapytam cię o Katechizm Westminsterki: „Jaki jest główny cel człowieka? Uwielbiać Boga i cieszyć się Nim na wieki”. Więc muszę zapytać, czy ta aktywność, którą tutaj sugeruję, uwielbia Boga i pomaga mi cieszyć się Nim na wieki? Ale z drugiej strony, musisz zapytać. Jesteś w obcym kraju i nie chcesz obrażać ludzi. Więc przyjmuję pozycję łagodnej abstynencji na rogach. Na ślub mojej córki piłam szampana, chociaż nienawidzę szampana.

Oto kilka refleksji na temat tego typu zamiany wody w wino. Dalsze przemyślenia 1 Koryntian 6:12 i argument o słabszym bracie w Rzymian 14. W chrześcijańskiej wolności jestem wolny, aby to zrobić. Pytanie brzmi, czy to jest dobre, czy to jest

najlepsze, czy to będzie budujące, czy to będzie korzystne dla innych ludzi? Czego wymaga miłość? Więc to byłyby rzeczy - dlatego nazywam to łagodną abstynencją i w dużej mierze robię abstynencję na cześć mojego przyjaciela Erica i innych osób, które znam, które zmagają się z tym.

V. Dlaczego Jan napisał [75:28-79:11]

G: Połącz V-AA; 75:28-99:03; Bóstwo Chrystusa w Ewangelii Jana

Teraz porozmawiajmy o tym, dlaczego Jan napisał. Kiedy mówimy, że Jan napisał z powodu wiary: „Napisałem to, abyście wierzyli, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym i abyście wierząc mieli życie w imię jego”. Dlatego więc pisze. Jednym z aspektów, o których pisze Jan, jest to, że Jezus jest Bogiem. Kilku ludzi, Ireneusz i inni, powiązali to z błędami Cerintosa . Najwyraźniej był taki facet we wczesnym kościele, o którym niektórzy mówią, że księga Jana pisze, aby obalić błędy Cerintosa . Jednym z błędów Cerintosa jest to, że Jezus był człowiekiem, na którego zstąpił Bóg. Więc Jezus Chrystus był po prostu zwykłym człowiekiem, Duch Boży zstąpił na niego, czynił cuda, umierał na krzyżu, a Duch następnie zstąpił na Jezusa. On nie jest Bogiem. Jest człowiekiem, na którego zstąpił Duch Boży, a kiedy zmartwychwstał, zmartwychwstał tylko duchowo, a kiedy umiera, Duch z niego zstępuje. Więc Duch Boży zstępuje *na* Jezusa, który jest po prostu typowym przeciętnym człowiekiem, a potem Duch zstępuje na niego i on robi swoje, umiera, Duch go opuszcza. Jezus nie powstaje fizycznie z martwych, powstaje duchowo. Więc to są błędy Cerintosa , że Jezus był Chrystusem, nie był Bogiem, ale był człowiekiem, który miał Ducha.

Teraz jest jeszcze inna grupa w czasach współczesnych, która mówi, że Jezus Chrystus nie jest Bogiem. On jest *bogiem* , nie jest *Bogiem* , a to byliby Świadkowie Jehowy i wielu z was miało Świadków Jehowy, mieliśmy w zeszłym tygodniu, byliśmy w domu i dwie kobiety przyszły do drzwi, które były Świadkami Jehowy i to jest to, co one trzymają. Jezus Chrystus jest *bogiem* , Jezus Chrystus nie jest Bogiem Jehowy.

Jehowa Bóg, i dlatego nazywają siebie Świadkami Jehowy, ponieważ świadczą dla Jehowy, Jezus jest *Bogiem* , nie *Bogiem* . Więc Jezus był synem Boga, stworzonym i

dlatego jest niższy od Jehowy Boga. Jezus mówi, że Ojciec jest większy ode mnie. Jeśli Jezus mówi, że Ojciec jest większy ode mnie, mówią w Jana 14:28, to Jezus nie jest Bogiem Bogiem . Jest bogiem, ale nie Bogiem. Więc w Kolosan 1:15 jest powiedziane, że Chrystus jest pierworodnym stworzenia. Jest pierwszym zrodzonym, więc nie jest Bogiem, ponieważ był pierworodnym, a Bóg jest wieczny. Problem ze słowem „pierworodny” jest taki, i widzisz Ojciec Boga jest większy ode mnie, Jezus był człowiekiem, więc w tym momencie swojego istnienia Jezus był człowiekiem. Więc Ojciec jest większy niż on w tym momencie, mówiąc o jego człowieczeństwie. Mówi o pierworodnym stworzenia nie w tym sensie, że jest tym, który narodził się pierwszy, ale że jest pierwszym, jak pierworodny, który jest tytułem honorowym. Nie mówi o tym, kiedy się urodził, ale że był pierworodnym stworzenia i jest najlepszym ze stworzenia.

W. Błędne tłumaczenie Świadców Jehowy [79:11-85:07]

Jak więc z tym pracować? Co byś powiedział? Załóżmy, że Świadkowie Jehowy zapukają do twoich drzwi. Jak udowodniłbyś, że Jezus Chrystus nie jest *bogiem* , ale *Bogiem* . „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”. W Przekładzie Nowego Świata Świadców Jehowy napisano: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i bogiem było Słowo ”. Słowo *logos* [słowo] było *Bogiem* , a nie *Bogiem* . Więc Jezus był Bogiem, a nie Bogiem. Używają tego w Jana 1:1. Ale problem polega na tym, że tak naprawdę nie to jest powiedziane.

Przyjrzyjmy się więc niektórym oświadczeniom o bóstwie w Księdze Jana. Chcę więc przejrzeć Księgę Jana i przy okazji, muszę powiedzieć, że Świadkowie Jehowy będą mieli argumenty, aby obalić wszystko, co powiem. Mieli te urocze małe zwroty. Wszystkie są błędne, ale zostali w pewien sposób do tego wyprani i widzą rzeczy w pewien sposób i to jest coś w rodzaju „nie myl mnie faktami”, kiedy to nie działa. Oto więc niektóre oświadczenia o bóstwie, gdy przechodzimy przez Księgę Jana.

Jana 1:1 mówi: „Na początku było Słowo [*logos*], a Słowo było u Boga [*theos*], a Bogiem było Słowo”. A Słowo nie było *bogiem* , nie jest to powiedziane, ale „Słowo było Bogiem”. Jeśli spojrzysz na Biblię Króla Jakuba, to właśnie to jest powiedziane.

Biblia Króla Jakuba została stworzona w 1611 roku. Przejdź do tłumaczenia NIV, wykonanego w drugiej połowie XX wieku, a następnie przerobionego. Najnowsze NIV z 2010 roku, trochę je odnowili i uczynili nieco bardziej dokładnym: „a Słowo było Bogiem”. NASB próbuje być bardzo dosłowny i mówi: „Słowo było Bogiem”. NLT, czyli New Living Translation, który jest bardziej swobodny i ma bardziej równoważny dynamiczny charakter, mówi: „Słowo było Bogiem”. NRSV używany w Anglii przez niektórych wybitnych uczonych, podobnie jak NIV i kilku innych, mówi: „a Słowo było Bogiem”. ESV mówi to samo, NAB, New American Bible, Biblia używana przez katolików, mówi to samo. „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”. Wszystkie te tłumaczenia się zgadzają. Jeśli nie znasz greki, to nic, masz wszystkie te tłumaczenia, które mówią to samo.

Potem Świadkowie Jehowy biorą swój Nowy Przekład Świata i mówi on „bóg”. Kiedy wszyscy ci uczeni, którzy pracowali nad tymi innymi rzeczami, powiedzieli „Nie. To jest „a Słowo było Bogiem” i mają swoją własną małą kultową Biblię i musisz powiedzieć: „Nie, ci ludzie źle tłumaczą”. Rzeczywiście, źle tłumaczą, a grecki mówi: „a Słowo było Bogiem”. Logos *był* Bogiem. Więc tak naprawdę źle to przetłumaczyli, ale to, co możesz po prostu powiedzieć, to to, że te inne tłumaczenia są wykonywane przez wiele osób z różnych wyznań, od katolickiego po protestancki, brytyjski, amerykański i wszędzie, i zasadniczo to jest to, co mówi grecki. Więc chcesz iść z tym na dłuższą metę.

Świadkowie Jehowy zawsze podejda do ciebie i powiedzą: „Po grecku to oznacza”. Teraz większość z was nie zna greckiego, więc powiecie: „Cóż, nie znam greckiego”. Oto coś, co mi się przydarzyło. Jestem w miejscu o nazwie Winona Lake, gdzie kiedyś mieszkaliśmy, i jestem na plaży po drugiej stronie ulicy od naszego domu, a moje dwie córki pływają w Winona Lake, a ja siedzę na plaży i po prostu jestem tam na słońcu, patrząc, jak moje dziewczyny pływają, i mam tam swój grecki Nowy Testament. Więc czytam trochę Nowego Testamentu i nagle jakiś Świadek Jehowy podchodzi do mnie i mówi: „Hej!” i zaczyna robić straszaka Świadków Jehowy, więc rozmawiam z nim i on popełnia błąd, mówiąc: „Po grecku to oznacza, że słowo było *ag* od”, a ja mówię: „Och, naprawdę? Po prostu mam tutaj swój grecki Nowy Testament i właśnie go

czytałem”. Więc otwieram go na Jana 1:1. Musisz mnie znać, jestem trochę zręczliwym facetem, więc to co zrobiłem to podałem mu mój grecki Nowy Testament do góry nogami. Co chcesz zobaczyć jako pierwsze, co robi osoba, która czyta książkę do góry nogami? Chcesz zobaczyć, jak ją odwraca, prawda? Podaję mu ją do góry nogami, a on zaczyna gapić się na grekę. Oczywiście nie potrafi czytać po grecku, ale po prostu powiedział mi „, po grecku to oznacza” i w końcu się poddaje i oddaje mi książkę. Nigdy nie odwrócił jej do góry nogami. Mogę być dobry z greki lub hebrajskiego, prawdopodobnie nawet lepszy, ale nie potrafię czytać jej do góry nogami w ten sposób. Wtedy ten facet mówi: „Nie umiem czytać po grecku”, więc tak naprawdę nie zrozumiał, że po prostu blefuje. Nie miał pojęcia, co to mówi. Szczera prawda jest taka, że „na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo” i tak właśnie powinno się tam tłumaczyć grecki, więc źle to zrozumieli. Nie zamierzam rezygnować z tego wersetu, ponieważ jest piękny. To, że źle go tłumaczą, nie oznacza, że zamierzam z niego rezygnować. Tak więc w języku greckim Jan mówi, że *logos* ma jakość Boga i dlatego pomija tam określony rodzajnik „the”. Tak czy inaczej, jest kilka innych powodów, które omawiamy w języku greckim, ale zostawimy to na zajęcia z greki. Wszyscy powinniście wziąć udział w zajęciach z greki!

X. Wypowiedzi o Bóstwie w Jana 8:58 i 9:38 [85:07-88:28]

A oto jeszcze jeden. Jana 8:58, pozwólcie mi wyciągnąć to z tekstu, ponieważ chcę podać trochę kontekstu. Jana 8:58 Jezus jest w konflikcie i mówi: „Za kogo ty się uważasz?” Jezus odpowiedział: „Jeśli Ja sam siebie wielbię, moja chwała nic nie znaczy. Mój Ojciec, o którym mówisz, że jest twoim Bogiem, jest tym, który mnie wielbi i chociaż Go nie znasz, Ja Go znam”. I mówią mu: „Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz. Twój ojciec Abraham uradował się, że ujrzy mój dzień i ujrzał go, i ucieszył się”. Mówią mu: „Hej, człowieku, nie masz nawet pięćdziesięciu lat! A widziałeś Abrahama?” „Zaprawdę, powiadam wam”, powiedział im Jezus: „Zanim Abraham się narodził, Ja jestem”.

Kiedy słyszysz frazę „Ja jestem” i myślisz o Żydach, jaka jest reakcja Żydów na

to? Jezus powiedział: „Zanim Abraham stał się, Ja jestem”. „Na to porwali kamienie, aby Go ukamienować, ale Jezus ukrył się, wymykając się tłumom”. Co było z tym nie tak? Dlaczego porwali kamienie, aby Go ukamienować? Ponieważ Jezus po prostu twierdził, że jest Bogiem. W Starym Testamencie, jeśli powiedziałem ci „Ja jestem”, kim jest „Ja jestem, który jestem”? Tak Bóg Jehowa zidentyfikował się w płonącym krzaku w Księdze Wyjścia 3:14. „Ja jestem, który jestem”. To jest Jehowa, więc kiedy mówi „Zanim Abraham stał się, Ja jestem”, Żydzi wyraźnie zrozumieli, że było to bluźniercze stwierdzenie. Więc „Zanim Abraham stał się, Ja jestem”.

Oto kolejny rozdział 9, werset 38: „Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, bo powiedział”, to jest niewidomy człowiek, który urodził się niewidomy, którego Jezus uzdrowił. „Powiedział: 'Kim jest ten, panie? Czy wierzysz w syna człowieczego?' 'Kim jest, panie?' zapytał niewidomy człowiek. 'Powiedz mi, abym w niego uwierzył.' a Jezus powiedział: 'Teraz go widziałeś. W rzeczywistości to on do ciebie mówi ' a człowiek powiedział: 'Panie, uwierzyłem *i oddałem* mu pokłon.'” A teraz jaki jest problem z uwielbieniem? Jeśli przejdiesz do Objawienia 19, Jan w Księdze Objawienia próbuje oddać cześć aniołowi, a co ten anioł robi? Mówi: „Hej, wstań. Nie czcisz mnie, jestem aniołem. Nie czcisz mnie, czcisz Boga. Bóg jest jedynym, który otrzymuje cześć”. A aniołowie wielokrotnie, jest to w Objawieniu 19:10, ale jest kilka anielskich przypadków, kiedy to się dzieje, kiedy ludzie widzą anioła, padają na twarz i idą oddać cześć, a anioł mówi: „Wstań. Nie czcij mnie, czcij Boga”. Tutaj Jezus przyjmuje cześć od tego niewidomego człowieka, którego właśnie uzdrowił, cześć zarezerwowana jest tylko dla Boga.

Y. Wypowiedzi o Bóstwie w Ewangelii Jana 10:30 i 20:28 [88:28-91:36]

Oto kolejny, rozdział 10. A tak przy okazji, widzicie to? To jest rozdział 8, rozdział 9 i rozdział 10. To jest dość interesujące, jeśli chcesz przejść do Księgi Jana, zacznij od Jana 1:1 i przejdź do rozdziału 8, rozdziału 9 i rozdziału 10. Rozdział 10 aż do wersetu 30 mówi: „A Jezus rzekł: 'Powiedziałem wam, a nie wierzyliście. Cuda, które czynię w imię mojego Ojca, mówią za mnie, a nie wierzycie, bo nie jesteście moimi

owcami” i kontynuuje w ten sposób. „Daję im życie wieczne i nie zginą na wieki. Nikt nie może ich wyrwać z mojej ręki. Ojciec mój, który mi je dał, jest większy od wszystkich. Nikt nie może ich wyrwać z ręki mojego Ojca” i następnie składa to oświadczenie: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy”. Teraz chcę, abyście pomyśleli o tym oświadczeniu jako osoba żydowska. Kiedy słyszysz „Ja i Ojciec jedno jesteśmy”, co przechodzi ci przez myśl? Każdy Żyd na świecie zna ten werset, Księga Powtórzonego Prawa 6:4 „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem, Pan jest jeden”. Żydzi szczylic się monoteizmem. Kiedy mówi, że jest jedno z Ojcem, jest to odbicie. Ponownie Żydzi podnieśli kamienie, aby Go ukamienować, ale Jezus powiedział: „Pokazałem wam wiele wielkich cudów od Ojca, za który z nich mnie kamienujecie?”, a następnie Żydzi odpowiedzieli w ten sposób: „Nie kamienujemy cię za żaden z tych czynów”, odpowiedzieli Żydzi, „ale za bluźnierstwo, ponieważ Ty, zwykły człowiek, twierdzisz, że jesteś Bogiem”. Więc ludzie, którzy słyszeli Jezusa, którzy byli pierwotnymi słuchaczami, wiedzieli bardzo wyraźnie, że właśnie ogłosił się Bogiem. „Ja i Ojciec jedno jesteśmy ”.

Teraz , Tomasz, w Jana 20:28, pozwól mi trochę przyspieszyć, Tomasz w 20:28, pamiętasz, jak wątpił Tomasz? „Hej, nie uwierzę w to, dopóki nie włożę palców w Jego rękę i dopóki nie włożę ręki w Jego bok”, gdzie wbito włócznię. Jezus podchodzi do Tomasza i mówi: „Okej, Tomasz. Powstałem z martwych. No dalej, włoż palce w moje dłonie, gdzie były ślady gwoździ, a Tomasz odpowiada: „Pan mój i Bóg mój”. To bezpośredni zwrot do Jezusa: „Pan mój i Bóg mój”. Jedno z najwyraźniejszych stwierdzeń w Piśmie Świętym o boskości Chrystusa pochodzi od Tomasza w Jana 20:28: „Pan mój i Bóg mój”.

Z. Bóstwo Chrystusa poza Ewangelią Jana [91:36-95:06]

Wyjdźmy poza Jana i chcę szybko je przejrzeć, to są inne fragmenty, które pokazują boskość Chrystusa, że Chrystus jest Bogiem. Objawienie 1:8 i 21:3-7, odnosi się do tej alfy, pozwól mi przeczytać Objawienie 1:8, „Ja jestem alfą i omegą, mówi Pan Bóg”. Teraz, gdy mówi „Panie Boże”, to jest Jehowa Elohim. „Ja jestem alfą i omegą,

mówi Pan Bóg, który jest i który był, i który przychodzi, wszechmogący”. Więc to mówi wszechmogący Bóg. Mówi Jehowa. On nazywa siebie „Ja jestem alfa i omega”, a w Objawieniu 21:3 i kolejnych, „I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: 'Teraz przybytek Boga jest z ludźmi i będzie mieszkał z nim. I będą oni jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bogiem'. Powiedział mi: „Stało się. Ja jestem alfa i omega, początek i koniec. Temu, kto pragnie, dam pić za darmo ze źródła wody życia, a zwycięzca odziedziczy to wszystko i będę jego Bogiem, a on będzie moim synem”. Tak więc alfa i omega, początek i koniec odnoszą się do Boga wszechmogącego, Pana Boga. Bardzo interesujące jest to, że jest to równoległe, jeśli wrócisz do Izajasza 48:12, „Ja jestem pierwszy i ostatni”. Kto tam mówi? Jahwe. Jehowa mówi tam w Izajasza 48. Bardzo interesujący jest ten następny zestaw. Zgadnij co? Alfa i omega, alfa to pierwsza litera greckiego alfabetu. Alfa jest jak nasze „a”, to pierwsza litera alfabetu, a omega to ostatnia litera alfabetu. To jak nasze „z”. To, co mówi, to: „Ja jestem od „a” do „z”. Ja jestem pierwszą literą, alfa, i ostatnią literą, omega. Początkiem i końcem”. Teraz, gdy przejdziesz do Objawienia 22, zgadnij, co jest tam napisane? „Ja jestem alfa i omega, początkiem i końcem, pierwszym i ostatnim”. Kto tam mówi? Jezus. Wróć do Objawienia 1:17-18, gdzie jest napisane: „Gdy Go ujrzałem, upadłem do Jego stóp jak martwy, a On położył na mnie prawą rękę i rzekł: 'Nie lękaj się! Ja jestem pierwszy i ostatni. Ja jestem żyjący. Byłem umarły, a oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i piekła’”. To mówi Jezus. Mówi: „Ja jestem pierwszy i ostatni”. To dokładnie ten sam tytuł, który wybrał tam Bóg, a Jezus przyjmuje ten tytuł dla siebie. Więc ta księga Objawienia ma interesujący zwrot akcji, pokazując, że Jezus Chrystus jest Bogiem. To Jehowa Bóg jest alfa i omega. Nie, to Jezus jest alfa i omega. Jezus *jest* Jehową Bogiem.

AA. Reguła Granville’a Sharpa i wniosek [95:06-99:03]

Oto reguła Granville'a Sharpa, ale jeśli spojrzysz na 2 Piotra 1:1, a także ten sam typ rzeczy występuje w Tytusa 2:13. W tych dwóch miejscach cytuję gramatykę faceta o imieniu Dan Wallace. Dan Wallace jest prawdopodobnie jednym z najlepszych greckich uczonych w kraju w tym momencie. Daniel Wallace z Dallas Seminary. A książka

Daniela, *Beyond the Basics in Grammar*, 600-700-stronicowa książka o gramatyce greckiej mówi, że kiedykolwiek masz słowo „the”, określony rodzajnik, plus rzeczownik i *kai* połączone z drugim rzeczownikiem, pierwszy rzeczownik jest równy drugiemu rzeczownikowi. To nazywa się regułą Granville'a Sharpa w języku greckim. Reguła Granville'a Sharpa. Pozwól, że przeczytam ci te wersety. 2 Piotra 1:1, „tym, którzy przez sprawiedliwość naszego Boga i Zbawiciela Jezusa Chrystusa”, Bóg i Zbawiciel odnoszą się do Jezusa Chrystusa. Jezus Chrystus jest Bogiem, Jezus Chrystus jest Zbawicielem. To jest 2 Piotra 1:1. Jeśli przejdiesz do Tytusa 2:13 i w tym samym rodzaju rzeczy się wydarzy: „Błogosławiona nadzieja. Ukazanie się na niebie wielkiego Boga i Zbawiciela naszego”, odnosząc się do Jezusa Chrystusa. Nasz Zbawiciel jest Bogiem. Więc Tytus 2:13 używa tego samego typu argumentacji.

Sugeruję, że ogromną rzeczą w Piśmie Świętym jest to, że Jezus Chrystus jest Bogiem. Jezus Chrystus nie jest po prostu dobrym prorokiem, nie jest po prostu podkreconym Mahatmą Ghandim lub Martinem Lutherem Kingiem na sterydach. Jezus Chrystus jest Bogiem, a Jan ukazuje to na różne sposoby i prawdopodobnie w odpowiedzi na walkę z Cerinthussem, który powiedział, że Jezus Chrystus był człowiekiem, na którego zstąpił duch i później odszedł. To jest więc wielka rzecz i zadajemy sobie pytanie: „Co dla mnie znaczy wierzyć, że Jezus Chrystus jest Bogiem?” i to jest podstawa naszego zbawienia. To pytanie, które zadaję sobie dość często: Czy jestem chrześcijaninem? Co znaczy wierzyć w Jezusa? To jest wielka rzecz.

Myszę, że chcemy zakończyć to w tym miejscu i kiedy to podejmiemy, przejdziemy przez niektóre postacie i przeprowadzimy studia charakteru w księdze Jana, a to, co znajdziemy, będzie dość interesujące. Przyjrzymy się Nikodemowi, niewiernemu Tomaszowi i innym ludziom i zobaczymy, jak ten uczeń, którego Jezus kochał, przedstawia te inne osoby. Wydaje się być wrażliwy na to, jak te bardzo różne osoby zmierzają w kierunku wiary. Zobaczymy, jak Nikodem zmierza w kierunku wiary, jak Natanael, ta kobieta przy studni, zmierzała w kierunku wiary w Jezusa. Przyjrzymy się temu następnym razem. Dziękuję.

Przepisane przez Faith Gerdes
Edytowane przez Ben Bowden
Wstępnie zredagowane przez Teda Hildebrandta